

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 137

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- Šventojo Rašto citata
- Romano Sokolovo pamokslas
- Moterų konferencija
- Lidijos Židkovos eilėraštis. **Nežinau**
- Pamąstymui
- Kalbos kertelė

Šventojo Rašto citata

*„Globėjas - Šventoji Dvasia,
kurį mano vardu Tėvas atsiųs, -
jis išmokys jus visko ir viską primins,
ką esu jums pasakęs.
Aš jums palieku ramybę,
duodu jums savo ramybę.
Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis.
Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi!“*

Evangelija pagal Joną 14:26-27

Romano Sokolovo pamokslas. Dievas nori mus surinkti prie savęs

„Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmuši akmenimis tuos, kurie pas tave siūsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai!“ (Mato 23,37)

Šiuose Jėzaus žodžiuose galima išvelgti meilę, bet taip pat ir liūdesį bei skausmą dėl praleistų progų, kurių Jeruzalės gyventojai neišnaudojo. Kviesdamas žmones prie savęs, Jėzus kalba ne tik apie malonę, bet ir apie nuodėmę žmogaus gyvenime. Skyriaus pradžioje Jėzus kalba apie fariziejus ir Rašto aiškintojus: *„Į Mozės krasę atsisėdo Rašto aiškintojai ir fariziejai. Todėl visa, ką jie liepia, darykite ir laikykitės, tačiau nesielkite, kaip jie elgiasi, nes jie kalba, bet nedaro. Jie riša sunkias, nepakeliamas naštas ir krauna žmonėms ant pečių, o patys nenori jų nė pirštu pajudinti.“* (Mato 23,2-4) Atrodo, jų mokyme yra teisingų dalykų – jie duoda dešimtinę nuo mėtų, krapų ir kmynų, bet pamiršta, kas Įstatyme svarbiausia: teisingumą, gailestingumą, ištikimybę (Mato 23,23). Mums reikia nepamiršti to, kas gyvenime svarbiausia!

Dievas kviečia kiekvieną žmogų, šaukia jį prie savęs. Jėzus ne tik sako: Jeruzale, Jeruzale, Lietuva, Lietuva, bet ir į kiekvieną iš mūsų Jis nori kreiptis vardu. Jėzaus meilė šiose eilutėse atsiskleidžia kaip motinos meilė.

Višta išskleidžia sparnus, kad pas ją galėtų ateiti viščiukai, o viščiukams reikia ateiti, kad jie nesusaltų, kad jiems būtų gera, kad jie išgyventų. Panašiai ir žmonių gyvenime: Dievas nori mus surinkti prie savęs. Koks motinos vaidmuo žmogaus gyvenime? Ji suteikia apsaugą. Kai vaiką kas nors nuskriaudžia, jis atbėga į mamos glėbį ir žino, kad čia jis yra saugus. Suaugę taip pat skubame pas savo mamas, nes žinome kad jos mus užtars, apgins ir stengsis suprasti. Bendraudamas su mama vaikas žino, kad bus suprstas, nors ir būtų kažką negerai padaręs. Suaugusio žmogaus gyvenime, šeimoje taip pat būna sunkių situacijų, ir tuomet jis skambina savo mamai ir klausia patarimo. Mama išklauso ir supranta. Motinos meilė atspindi Dievo meilę: ji visa laiką laukia. Vaikai gali pamiršti paskambinti mamai, pamiršti ją dėl gyvenimo rūpesčių, dėl tam tikrų nuoskaudų ar kitų dalykų. Tačiau kai grįžta suvokimas, jog neteisingai elgėmės, ateiname pas mamą ir atsiprašome, o mama atleidžia ir mus priima.

Taip pat ir Dievas priima kiekvieną žmogų, ateinantį pas Jį. Kaip višta išskleidžia sparnus, norėdama priimti savo vaikus, taip pat ir Jėzus išskleidė savo rankas ir mirė ant kryžiaus, prisiimdamas mūsų kaltes. Dievas sako, jog yra gailestingas ir maloningas, Jis ne visą laiką barsis ir pyks. Kaip toli Rytai nuo Vakarų, taip toli nuo mūsų Jis išsklaido mūsų nuodėmes (Ps 103,12) ir jų nebeprisimena. Jėzus taip pat išskleidė savo rankas, kai prisikėlė iš kapo, ir kvietė prie savęs mokinius sakydamas, kad jie gali ateiti ir bendrauti su Juo. Pakilęs į dangų ir atsisėdęs savo dangiškojo Tėvo dešinėje, Jėzus ir dabar kviečia žmones prie savęs. Jis nepaliko mūsų našlaičiais, bet davė Šventąją Dvasią, kuri kalbės mums ir primins visa, ką Jėzus yra sakęs, kvies ir trauks prie Jo.

Mes šiandien girdime Dievo kvietimą, bet dažnai, kaip Jeruzalė, šį kvietimą atmetame, uždarome į kapą ir pastatome du sargybinius, kad tiesa neišlįstų į paviršių. Mūsų gyvenime gali būti daug dalykų, kurie yra geri, tačiau atitraukia mūsų žvilgsnį nuo Dievo. Nuodėmė, įsiskverbusi į žmogaus gyvenimą, padarė taip, kad žmogus labiau linktų į malonumus negu į Dievą. Ar šiandien aš galiu sau pasakyti, jog nuo dabar mylėsiu Dievą? Man reikia Dievo pagalbos, man reikia, kad šiandien Dievas pakeistų mano širdį. Jis keičia žmogaus širdį ir gyvenimą, kai ateiname pas Jį. Labai svarbu suprasti, kad Dievas kalba tau asmeniškai ir kad yra Dievo tiesa, o žmonės gali ateiti prie jos. Dievas kalba asmeniškai man – Romanui, Martai, Rimai ir kiekvienam. Kai suprantu, kad Jėzus mane kviečia, aš atsiliepiu į šį kvietimą, ir Jis padeda man eiti šiuo teisingu keliu.

Jėzus kalba Apreiškimo knygoje 3,20: „Štai aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi.“ Aš savo gyvenime išgirdau šį Dievo kvietimą. Mano tikėjimo kelionė prasidėjo nuo penkiolikos metų, kai Kaune, II Kranto gatvėje, aš pradėjau lankyti baptistų bažnyčią, ir ten Dievas palietė mane. Supratau, kad Jis yra be galo svarbus ir brangus mano gyvenime, kad Jis suteikė bažnyčią, brolius ir seseris. Kvietimas į pastoriaus tarnystę nenukrito tiesiog iš dangaus. Tai buvo kelias, kurį Dievas rodė ilgą laiką. Kai pamokslaudavau bažnyčioje, žmonės man sakydavo: tu turi dovaną kalbėti apie Dievą. Kai asmeniškai skaitau Dievo Žodį, matau, kad Dievas man jį atveria. Tarnautojo poreikis bendruomenėje parodė, kad Dievas šaukia į šią tarnystę. Kai supranti šį kvietimą asmeniškai, tada žengi žingsnį link Dievo, o Dievas tave veda tolyn.

Romano Sokolovo ordinacijos metu.

Meldžiasi LEBBS pirmininkas Vladimiras Sereda ir Ylakių EBB pastorius Albertas Latužis

Džiaugiuosi dėl kiekvieno, kurie šiandien esate susirinkę. Aš negaliu vienas nueiti šio kelio, man reikia bendruomenės, reikia kiekvieno iš jūsų maldų. Taigi prašau, kad jūs melstumėtės už mane, kad padėtumėte tarnystėje, kad pripažintumėte, jog Dievas pašaukė mane į šią tarnystę. Tuomet kartu galėsime tolyn eiti Dievo pažinimo keliu. Mano didžiausias troškimas – kad kiekvieno iš jūsų širdis ir siela šlovintų Dievą, kurio vardui priklauso amžina garbė!

Romanas Sokolovas

(Pamokslas pasakytas 2023 m. gegužės 7 d. jo ordinacijos pastoriaus tarnystei pamaldose)

Moterų konferencija

Atitrūkusios nuo šeimų, darbų ir kasdienybės rūpesčių, balandžio 28–29 dienomis Lietuvos baptistų bendruomenių moterys rinkosi į konferenciją „Gyvenimo lūkesčiai ir iššūkiai“ „Gojaus atgaivos“ sodyboje, Kėdainių raj., kuri daugeliui dalyvių tapo tikra atgaiva ne tik kūnui, bet ir sielai.

Organizatoriai buvo paruošę ne tik seminarų, bet ir įsimintinų liudijimų, giesmių ir komandinių užduočių. Laisvas laikas buvo skirtas bendravimui, pokalbiams prie laužo ir poilsiui. Paskutinę dieną sesės dalijosi gyvenimiška patirtimi, tarpusavyje keitėsi žiniomis apie vaikų auginimą, sveiką mitybą, mokymą namuose, naudingą literatūrą, dalyvavo piešimo ir muilo terapijose.

Pirmąją dieną seminaro pranešėja Lina Mickienė (Kauno „Kristaus misijos“ baptistų bažnyčia) kalbėjo apie biblines moteris lūkesčių tema, o antrąją dieną Kristina Kantautienė (Kauno krikščionių baptistų bendruomenė „Geroji naujiena“) dalinosi įžvalgomis apie krikščioniško gyvenimo iššūkius.

Konferencijos dalyvės

Su gera nuotaika, su naujomis pažintimis ir išpūdžiais, sesės skirstėsi namo. Taip pat neapleido viltis: gal šis susitikimas taps kasmetiniu?

Gintvilė Montrimavičienė

Lidijos Židkovos eilėraštis. Nežinau

Nežinau aš, kaip, Dvasia Šventoji,
Tu mane šioj žemėj aplankai,
bet žinau, jog Tu mane globoji,
kai sunku, paguodi, palaikai.

Kai nežinomybės dingsta kelias
ar pro ašaras jo nematau,
kai dėl artimųjų širdį gelia,
nes jų sielos nepriklauso Tau,

gal tada į prašančiąją ranką
Tu dedi svarbius patarimus;
gal draugams Tu primeni – telanko
mano širdį, ne tiktai namus.

Gal tyloj, beskaitant šventą Knygą,
padedi didžias tiesas surast,
gal beklasant Dievo Žodžio gyvo
atveri man protą jį suprast.

Su Tavim einu per slėnį verksmo,
šaltinius ten Tavo atrandu,
ir atsiveria palaimų versmės,
atradimų, pergalių, džiaugsmų.

Nežinau aš, kaip, Dvasia Šventoji,
Tu mane šioj žemėj aplankai,
bet žinau, jog Tu mane globoji,
kai sunku, paguodi, palaikai.

Ir už visa tai aš Tau dėkoju,
kaip malonės dovaną imu.
Ir toliau mane, Dvasia Šventoji,
vis lanky, kol žemėj gyvenu.

Iš rusų k. išvertė N. Latužienė

Pamastymui

Šventoji Dvasia mažą ir ankštą žmogaus širdį paverčia savo rūmais. Nors tai tik pašiūrė, menka lūšnelė, Šventoji Dvasia nužengia ir savo žmonių širdis paverčia nuolatiniais namais.
C. H. Spurgeon

Dabar ryškėja didžiausia vakarietiškos kultūros problema – vidinė tuštuma, kurią sąlygoja nesugebėjimas jausti. Žmogui reikia šokiruojančių išgyvenimų, vis naujų ir naujų stebuklų, kol pagaliau jis visai atbunka.

Vanda Juknaitė

Kalbos kertelė

Nepiktnaudžiaukime žodžiu **istorija**. Ypač dažnai jį aptinkame verstinėje literatūroje, pvz., istorija apie Abraomą, istorija apie duonos padauginimą ir pan. Dabartinės lietuvių k. žodynas nurodo šias žodžio **istorija** reikšmes: 1. mokslas, tiriantis žmonijos, tautų, valstybių, organizacijų praeitį; 2. praeitis; 3. *perkeltine prasme* - įvykis, atsitikimas (pvz., *amžina istorija*, t. y. vis tas pats). Pasitelkime gražius lietuviškus žodžius: pasakojimas, apsakymas, atsitikimas, įvykis...

Nepiktnaudžiaukime žodžiu **pamokslauti**. Visai normalu, jeigu sakome, kad sekmadienį *pamokslavo svečias* iš Vilniaus, kad jis *pamokslavo apie sūnų palaidūną*. Tačiau, visiškai neteisinga būtų sakyti, kad svečias *pamokslavo Dievo Žodį*. Taigi nevartokime žodžio **pamokslauti** ten, kur reikia sakyti **skelbti**.

Kartais tenka netgi perskaityti: „Vaikščiojo po miestus ir kaimus ir *pamokslavo Gerąją naujieną... pamokslavo karalystės Evangeliją*“. Matyt, čia pažodžiui išversta iš anglų (*preach*) arba rusų kalbos (*проповедовать*). Šiuo atveju reikėtų sakyti **skelbė Gerąją naujieną, skelbė karalystės Evangeliją, kalbėjo apie karalystės Evangeliją**.

Nepamirškime, kad lietuvių kalboje žodis **pamokslauti** gali turėti ir neigiamą atspalvį. Juk sakoma: „Nepamokslauk man čia!“

Teisingai vartokime žodį **ypatingai**. Norėdami pabrėžti sakykime **ypač**, pvz., mėgstu juodą duoną, *ypač* „Ajerų“; jam sekėsi mokytis kalbų, *ypač* anglų. Žodis **ypatingai** vartotinas, kai jis atsako į klausimą „kaip?“, pvz., Jokūbas sukvietė savo vaikus ir kiekvieną *ypatingai* palaimino.

Parengė N.L.

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925